

Cesta Brezovica-Vnanje Gorice-Notranje Gorice je obnovljena skoraj do železniškega prehoda v Notranjih Goricah. Vnanjčani, ki mejijo na cesto, niso zahtevali za odstopljena zemljišča odškodnine, ampak so le prosili, da jim uredijo npr. žive meje v prvotno obliko.

OBISK V VNANJH GORICAH

Zvedel sem nekaj novega

Tisti, ki nabirajo šole drugo ali tretje leto bivanja v krajevni skupnosti Vnanje Gorice, resnično ne morejo biti popolnoma zadovoljni z bivalnimi pogoji v tej kmečko – delavski krajevni skupnosti. Vsi Vnanjčani in redni obiskovalci te, iz več delov sestavljene vasi, vemo povedati, da tu živijo resnično prizadevni ljudje, ki so v zadnjih letih odpravili številne komunalne in druge slabosti.

Prav ta skupna delavnost domačinov in priseljencev se kot pozitivna opredelitev kaže tudi v pripravah na volitve 86. V Vnanjih Goricah je dovolj krajanov, ki so pripravljeni z vso odgovornostjo opravljati delegatske naloge v naslednjem mandatu. Da marsikje ni tako, lahko prebiramo skoraj vsak dan.

O težavah, predvsem pa o njihovem odpravljanju, smo se pogovarjali s predsednikom sveta krajevne skupnosti Francem Milnarjem, s predsednikom krajevne konference SZDL Janezom Gianinjem, s sekretarjem osnovne organizacije zveze komunistov Janezom Rantom in tajnikom krajevne skupnosti Ivanom Klemenom.

350 gospodinjstvom s 1420 člani povzroča še vedno največ skrbi in težav oskrba z vodo. Znano je, da dobivajo to vodo bolj dragoceno tekočino po vodovodu Podpeč – Notranje Gorice – Vnanje Gorice. Tega v preteklih letih niso širili sorazmerno z večanjem naselij, letos pa je bil večkrat tudi izkoriščen drugače, kot določajo pravila vodovodnega odbora, ki ga sestavljajo delegati iz vseh treh krajevnih skupnosti. Najhujše posledice so

trpeli v starem, višjem delu Vnanjih Goric. Tam so brez vode že pol leta, nižja vnanjska naselja pa občasno štiri mesece. Tako stanje močno obremenjuje kmete, ki imajo v hlevih sicer montirane napajalnike. Pri živini beležijo manjši prirast, živinorejci pa imajo znatno več dela. Nenavadno pa je še to, da kmetje nimajo primernih cistern, v katere bi lahko natočili naenkrat večje količine vode. To jim brezplačno vozijo domači gasilci, tako kot ljudem v Depaležu, kjer imajo še vedno le kapnice. Najmanj šestdesetkrat je peljal s 4800 litrsko gasilsko cisterno vodo vsem omenjenim strojnik gasilskega društva Janko Ambrožič.

Tak je trenutni položaj. V Vnanjih Goricah sta svet krajevne skupnosti in upravni odbor gasilskega društva že pripravila začasno rešitev. Prihodnje leto bodo zgradili na Gušču še 100 kubičnih metrov obsegajoči vodohran, ki bo služil za redno oskrbo s pitno vodo, pa tudi kot bazen za požarno vodo. Prepričani so, da bo ta pridobitev lahko za nekaj časa umaknila z dnevnega reda to perečo problematiko.

Da bodo bivalni pogoji ugodnejši, bodo med drugim v srednjoročnem obdobju 1986–1990 poskrbeli, da bo dobila asfaltno prevleko 2400 m dolga cesta v vas. Skupaj imajo nad 6.000 m makadamskih cest. Ne morejo pohvaliti Komunalno podjetje Ljubljana, da je letos dobro skrbelo znanje, saj cestisti niso pluzili, greder pa jih je izravnal komaj enkrat. Zato so cestišča zoprn valjkasta. Še posebno pa jih moti nekdanja asfaltna cesta od gasilskega doma do vrta. Ta je sedaj popolnoma raztrta. To so povzročili tovornjaki, ki so vozili material za

Sogovorniki so prosili, da pohvalimo delavke v trgovini Vnanje Gorice, ki skrbijo, da ponudba ni slabša kot v Ljubljani. Res ni na voljo vsak dan sveže, sekano meso, je pa mogoče kupiti embalarano meso. Po obsegu in kakovosti ponudbe vnanjske trgovine ni mogoče primerjati z ono na Brezovici. To vedo vsi na Brezovici, ki si že dolgo želijo novo trgovino, kakor tudi v Vnanjih Goricah.

nasip za vrtec, delno pa so jim pomagali kamioni, ki pripeljejo tvarine za trgovino kmetijske zadruge. Pozivajo odgovorne, da vrnejo ta izjemno prometni del Ceste v Gorice v prvotno – asfaltno – stanje.

Letos so dobili glavni vod kanalizacije med Notranjimi Goricami in Vnanjimi Goricami, vod, ki se bo pričel pri osnovni šoli Brezovica in bo teklo skozi naselje Laze. 16 hiš za hribom ima dobre električne napetosti s pomočjo nove trafo postaje. Za to pridobitev so opravili za 300 tisoč dinarjev prostovoljnega dela. Taka naloga čaka tudi prebivalce naselja ob novi poti. Novih telefonskih priključkov ne bo prav kmalu. Za 200 priključkov so lani naročali na pošti v predračunu znesek 42 milijonov dinarjev.

Prepričani pa so, da bi lahko hitro uredili delo zobozdravstvene ambulante. Nanjo je vezanih okrog 4500 ljudi. Žal pa dela le dvakrat tedensko za odrasle. Želijo, da bi tudi ta ambulanta delala toliko časa kot splošna ambulanta.

STANE JESENOVEC

Pomanjkanje vode najbolj prizadene v Vnanjih Goricah kmete, ki imajo svoja gospodarska poslopja predvsem na višje ležečem delu vasi. Nekateri razmišljajo, da bi si napeljali hidroforje in tako omogočili običajno delovanje napajalnikov v hlevih.

Pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

OCENJEVANJE JE ZAKLJUČENO

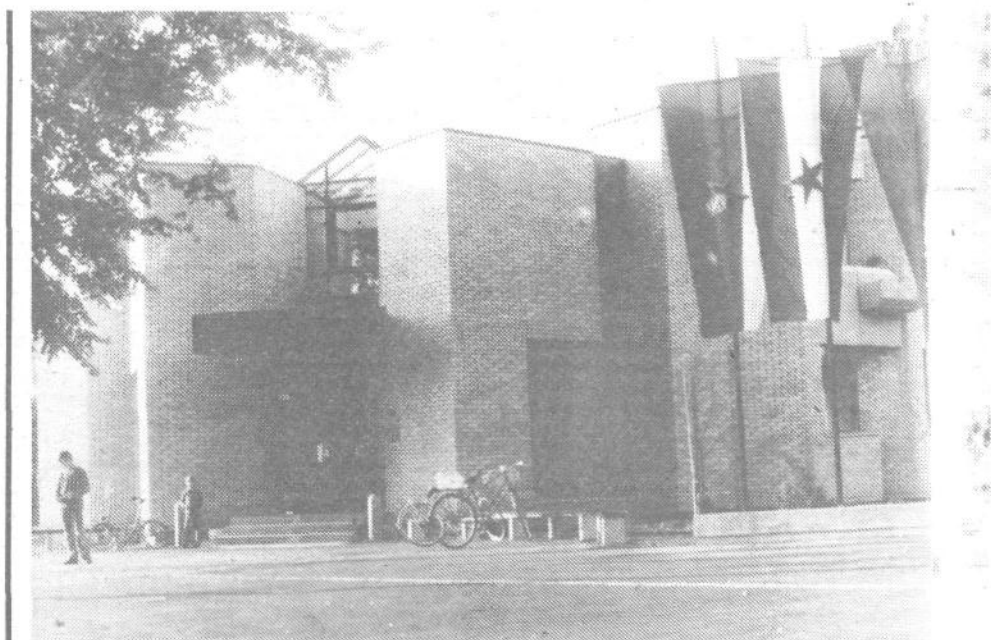
Novo odlagališče smeti in prevelika trava

Prešli smo že v drugo polovico oktobra, ko smo zaključevali z ocenjevanjem videza in urejenosti bivalnega okolja v naši občini. Imeli smo srečo, da je bila lepa jesen in tako se niso mogli v nobeni krajevni skupnosti pritoževati, češ da smo zamudili čas najlepšega cvetja. Vse hiše so bile še vedno polne bujnega cvetja, poti pa so se že lesketale v prvih zlato jesenskih barvah.

V krajevno skupnost Rudnik smo se pripeljali sredi dopoldneva, ko je sonce že razpodelo meglice. Dogovorjeni smo bili v tajništvo. Izvedeli smo, da imajo Komisijo za olepševalno okolje, ki pa se sestaja redno enkrat letno in sicer pred krajevnim praznikom. Takrat si ogledajo izgled vseh ulic, predvsem pa ocenjujejo, katera ulica največ izbokehi zastav. Tista, ki je najuspešnejša, prejme na praznovanju krajevnega praznika priznanje.

Krajane Rudnika najbolj pesti »novo nastalo« odlagališče smeti. Če se zapelješ proti pokopališču in naprej po poti, ki vodi na Orle, lahko vidiš na levi strani smetišče, ki te navda s strašanskim odporom in gnusom. Ne moremo dojeti, da je lahko človeška civilizacija tako podla in se ti vrača kot bumerang. V globeli, ki je zelo strma najdeš vse od ostankov pohištva in bele tehnike. Težko bi rekel, kdo vse se »trudi« in sem vozi odpadke, izvedeli smo, da celo iz Sentvida. Krajani pa se najbolj bojijo časa deževja, ko bo vsa ta navlaka prišla nižje v dolino in se kar naenkrat zopet pojavila za hišami ob cesti. Vsekakor trd oreh, katerega pa je potrebno nemudoma streti, sicer se bodo pojavile poleg javnega škandala tudi bolezenske klice.

Sicer se Rudničani s svojo okolico ne morejo pretirano pohvaliti. Res je, da je kar precej ulic, ki so izredno lepo urejene in

Že vhodno pročelje napoveduje razgibano in uporabno notranjost glasbenega hrama

»Novo vrelišče mladih glasbenikov«

4 leta 6 mesecev in 5 dni je preteklo od takrat, ko je predsednica sveta delovne skupnosti Glasbene šole Vič Rudnik prof. Tanja Klopčič poslala Občinski in Mestni izobraževalni skupnosti Ljubljana dopis s suhoparno navedeno zadevo: Razvoj in problematika glasbene šole. Na štirih straneh in pol je opisan razvoj te glasbeno-vzgojne ustanove, ki je pomemben činitelj kulturnega razvoja v viški občini in Ljubljani ter takratne težave z zgradbo glasbene šole na Emonski 20.

Le dobrih 1620 dni smo potrebovali, da smo dobili na istem zemljišču najlepšo glasbeno šolo v naši republiki. Na 1174 kvadratnih metrih ima 22 učilnic za posamični pouk in tri skupinske učilnice. Dvonomenski so: zaklonišče, knjižnica in štirje upravni prostori, pa še zbornica, dvorana z 78 sedeži s kabinama za luč in zvok. Vse skupaj bo veljalo dobrih 70 milijonov dinarjev.

Smo potrebovali? Smo pomagali? Z denarjem – vsi Ljubljancani, ki odvajajo sredstva za ureničevanje programa III. samopriskupka. Po organizacijski in strokovni plati pa so med najbolj zaslužnimi Tatjana Brank, predsednica komiteja za družbene dejavnosti naše občine, projektant inž. Tomo Jurčič, zvokoslovec inž. Vlado Mašera, delavci Ingradra, kolektiv glasbene šole, ki je prispeval tudi lastna sredstva za šest učilnic in ne nazadnje mejaši gradbišča, ki so dobro leto strpno spremljali rast svojso oblikovane stavbe.

16. oktobra se je v 35 letu obstoja pričel za zanesenjaški kolektiv naše glasbene šole nov vek. 713 učencem in učenkam bodo lahko že ob prvih korakih v mamljiv svet glasbe pripovedovali o znamenitih glasbenikih (violinistki Nevenka Rovanj in Marjetka Korošec, pianistka Marjanca Korošec in Andrej Jarca, trio Lorenz), ki so izšli iz te glasbene šole. V novih vadbenih in predstavitvenih

Učenec violine Jure Kotar je ogrel dlani poslušalcev s tekočo zaigrano humoresko Antonina Dvořaka

prostorih pa je za začetek take umetniške poti sedaj še veliko več možnosti.

O tem je spregovoril direktor glasbene šole prof. Mile Škabar, temu je namenil slavnostne besede naš župan Maks Klanjšček, tako so bile ubrane tudi besede zahvale vseh, ki so pomagali na vogal Emonske ceste vključiti v mirno okolje čudovito vpeto zgradbo.

V radosti in zanosu pa so zveneale tudi domače in tuje skladbe za violino, violončelo, kitaro, klavir in harmoniko v izvedbi Jurija Kotarja, Tomaža Plečka, Martine Zore, Maje Krumberger, Gregorja Anderluhna, Tadeja

Nova glasbena šola ima prijetno dvorano, v kateri je bila tudi otvoritvena prireditev

Poropata, Licija Ogrinca, Zvezdane Ignjatovič ter Tomaža, Primoža in Matije Lorenza. Treh bratov, glasbenih umetnikov, ki jih je oče pripeljal na viško glasbeno šolo in so v sedmem letu njenega delovanja nastopili z isto skladbo kot na otvoritvenem nastopu v prijetni dvorani glasbene šole 16. 10. 1985. leta.

Prepričani smo, da je pričelo kaliti na Emonski cesti pomembno središče kulturnega delovanja v naši občini. Upamo lahko, da bo svoje korenine in klene veje razprostrlo po obsežnem ozemlju naše občine, kot izobraževalna, vzgojna, poustvarjalna, ustvarjalna in v prvih korakih umetniška glasbena ustanova.

-js-

Vsak dan lepši Kurešček

28. avgust 1985. lesta bo dan, ki se ga bo zapomnil Franc Kosec, gostinski tehnik in predmetni učitelj biologije in gospodinjstva, vse svoje življenje. Tega dne je prevzel nase in na svojo družino obsežno skrb. Postal je lastnik doma na Kureščku. 11 milijonov dinarskih zadolžitvev je bilo pred njim in osiromašena zgradba, ki naj bi bila z njegovo prizadevnostjo prav kmalu gostiteljica vseh, ki imajo to planinsko-gostinsko postojanko v dobrem spominu.

Minilo ni niti šestdeset dni, pa nas je že zanimalo, kdaj bo napočil dan, ko bomo lahko zapisali: »Točilni pult, jedilnica in šest sob doma na Kureščku pričakujejo goste.«

»Ko smo pričeli čistiti, beliti, barvati zgradbo in popravljati premičnine, smo ugotovili, da so stvari znatno bolj poškodovane, kot je izgledalo ob prevzemu doma. Vsako prasto uro med tednom odpravljam te pomanjkljivosti, ob sobotah in nedeljah pa mi priskočijo na pomoč domači in znanci. Odpravili smo že številne slabosti, a rečem lahko le, da si izjemno želim, da bi naj silvestrovali že v domu. Dolg bi bil seznam opravil, ki smo jih že izvedli, povem pa naj, da smo npr. preložili opeko na strehi, zamenjali petnajst metrov počenih cevi v kleti, prebarvali balkone in uredili okolico doma,« je nanizal nekaj pomembnejših del vedno nemirni, a z natančnimi cilji oboroženi Franc Kosec. Ozrl pa se je tudi v prihodnje dni: »Prepričan sem, da bo postal Kurešček spet priljubljena izletniška točka Ljubljancanov – tako kot se je zgodilo z Rakitno – ter, da bom na njem zaživel polno življenje kot rejec ovc, ponudnik okrepčil za sladokusce in takih gostinskih storitev, ki bodo pritegnile v ta hribovski svet za daljši čas tudi goste željne miru.«

STANE JESENOVEC

MOJCA ČERNE